

РЕШЕНИЕ

№ 1863

гр. София, 21.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 09.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Пенка Велинова

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **11272** по описа за **2023** година докладвано от съдия Пенка Велинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63 ал.1 изр.2 ЗАНН вр. с чл.208-228 АПК.

Образувано е по касационна жалба на „Кавелфор“ ООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от И. С. М., срещу Решение № 3973/22.08.2023г. по НАХД № 10914/2022г., по описа на СРС, НО, 101-ви състав. С решението е изцяло потвърдено Наказателно постановление № 23-2200256/06.07.2022г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област, с което на жалбоподателя на осн. чл.416, ал.5 във вр. с чл. 413, ал.2 от КТ е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв. за нарушение на чл.5, ал.2 от Закона за здравословни и безопасни условия на труд /ЗЗБУТ/ във вр. с чл.6 от Наредба № 2 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи /обн.ДВ бр.37/2004 г./, във вр. с чл.14, ал.2 от Закона за здравословни и безопасни условия на труд.

В касационната жалба се изложени доводи за незаконосъобразност и неправилност на постановеното от СРС решение. Подробни съображения се излагат, че НП е издадено от териториално некомпетентни контролни органи. На следващо място се твърди, че от съставения АУАН не може да се определени какво е нарушението, за което е санкционирано дружеството жалбоподател. Счита се, че правната квалификация на нарушението в АУАН и НП е неточна, което нарушава правото на защита и е основание за отмяна на обжалваното НП. Изтъква се, че в случая „Кавелфор“ ООД

няма качеството работодател по отношение на установените лица при извършената проверка. Сочи се, че определеното наказание се явява явно несправедливо и не би изпълнило целите на наказанието. Иска се отмяна на атакуваното решение и наказателно постановление.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не изпраща представител.

Ответникът – Директор Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, редовно призован се представлява от юрк. И. И., който оспорва жалбата и моли съда да потвърди въззивното решение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за неоснователна и недоказана.

Административен съд София - град, VII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в срока по чл.211, ал.1 АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, поради което е допустима. Разгледана по същество, е основателна.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

С обжалваното решение СРС е потвърдил Наказателно постановление № 23-2200256/06.07.2022г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област, с което на касационния жалбоподател на осн. чл.416, ал.5, във вр. с чл. 413, ал.2 от КТ е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв. за нарушение на чл.5, ал.2 от Закона за здравословни и безопасни условия на труд /ЗЗБУТ/ във вр. с чл.6 от Наредба № 2 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи /обн.ДВ бр.37/2004 г./, във вр. с чл.14, ал.2 от Закона за здравословни и безопасни условия на труд.

В решението си СРС е възприел следната фактическа обстановка:

С акт за установяване на административно нарушение № 23-2200256 от 16.05.2022 г., съставен от гл.инспектор в Д „ИТСО“ в резултат на извършена проверка по спазване на трудовото законодателство на 04.05.2022 г. на място в строителен обект: „Жилищни сгради с изгребни ями“ в УПИ Х-3 за жс, кв. 90, находящо се в [населено място], район П. и на 16.05.2022 г. по документи в Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ със седалище [населено място], [улица], е установено, че Възложителят „Кавелфор“ ООД, възлагайки изготвянето на План по безопасност и здраве /П./, не е спазил задължението си да изиска от проектант или координатор по безопасност и здраве за етапа на проектиране, П. да съдържа списък на отговорните лица (име, длъжност, работодател) за провеждане на контрол и координиране на плановете на отделните строители за местата, в които има специфични рискове, съгласно изискването на чл.10, ал.1, т.7 от Наредба №2 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи (обн. ДВ бр.37/2004 г.).

И. проверката инспектор при Д „ИТСО“ приел, че с посоченото по-горе, жалбоподателят „Кавелфор“ ООД с ЕИК -[ЕИК] е нарушил разпоредбите на чл. 5, ал.2 от Закон за здравословни и безопасни условия на труд /ЗЗБУТ/ във връзка с чл. 6 от Наредба №2 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи (обн. ДВ бр.37/2004 г.), във връзка с чл. 14, ал. 2 от Закон за здравословни и безопасни условия на труд.

Въз основа на горепосочения акт е издадено процесното наказателно постановление

/НП/ № 23 – 2200256 от 06.07.2022 г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ със седалище [населено място] към Главна Дирекция Инспектиране на труда, с което на жалбоподателя, на основание чл.41б, ал.5 във вр. с чл. 413, ал.2 от КТ е наложена имуществена санкция в размер на 2000 /две хиляди/ лева за нарушение на чл.5, ал.2 от Закона за здравословни и безопасни условия на труд /ЗЗБУТ/, във вр. с чл.6 от Наредба № 2 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи /обн.ДВ бр.37/2004 г./, във вр. с чл.14, ал.2 от Закона за здравословни и безопасни условия на труд.

При преглед на цялата административно-наказателна преписка наказващият орган приел, че в конкретния случай не са налице предпоставките, посочени в чл.415в, ал.1 от КТ за квалифициране на нарушението като маловажно. Предвид характера и тежестта на нарушението, както и с оглед постигане на целите на наказанието по чл.12 от ЗАНН, административното наказание било определено над минимално предвидения размер за извършеното нарушение.

Тази фактическа обстановка е установена въз основа на събраните и кредитирани от СРС доказателства.

За да потвърди наказателното постановление СРС е приел, че в административнонаказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и правилно е приложен материалният закон.

Настоящият касационен състав намира, че решението е постановено в нарушение на процесуалните правила и материалния закон по следните съображения:

В случая АУАН №23-2200256/16.05.2022г. е съставен от гл.инспектор в Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“. Наказателното постановление е издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“. Мястото на извършване на процесното нарушение е строителен обект: „Жилищни сгради с изгребни ями“ в УПИ Х-3 за жс, кв. 90, находящо се в [населено място], район П., Столична община.

Към момента на процесното деяние – 05.05.2022г. структурата и правомощията на ГИТ и служителите в нея са били уредени в Устройствен правилник на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" от 2014 г.(в сила от 29.01.2014 г., отм. ДВ. бр.81 от 11 октомври 2022г.).

С приложената Заповед № 3-0058 от 11.02.2014 г. на Изпълнителния директор на ИА „ГИТ“, издадена на основание чл.б, ал.5 от Устройствения правилник на ИА „ГИТ“, е възложено на директорите на дирекции „Инспекция по труда“ да издават наказателни постановления.

Изпълнителната агенция "Главна инспекция по труда" към Министъра на труда и социалната политика, съгласно действащия към датата на съставяне на АУАН и НП Устройствен правилник на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" (отм.), осъществява дейността си, като упражнява цялостен контрол за спазване на трудовото законодателство във всички отрасли и дейности (чл. 4, ал. 1, т. 1). Главна дирекция "Инспектиране на труда" с нейните 28 териториални поделения - дирекции "Инспекция по труда", разположени в административните центрове на областите, е част от организираната специализирана администрация на агенцията - чл. 12, т. 3 от Устройствения правилник. Съгласно чл. 16, ал. 1 и ал. 2, т. 1 дирекциите "Инспекция по труда" са териториални поделения към Главна дирекция "Инспектиране на труда" и осъществяват дейността си на територията на съответната област, като упражняват цялостен контрол за спазване на трудовото законодателство във всички отрасли и

дейности. При и по повод изпълнение на служебните си задължения, инспекторът е контролен орган и има правомощия, установени в КТ, като на основание чл. 21, ал. 4, т. 3 от действащия тогава Устройствен правилник може да съставя акт за административно нарушение и да образува административнонаказателно производство.

За да обоснове своята компетентност административнонаказващият орган е приложил към преписката заповеди.

Въз основа на Заповед № 3-0058/11.02.2014 г. изпълнителният директор на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" е оправомощил директорите на Дирекции "Инспекция по труда" да издават наказателни постановления по актове за установяване на административни нарушения, съставени от инспектори и от лицата от Дирекция "Инспекция по труда", посочени в чл. 21, ал. 2 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" (УПИАГИТ, отм.).

Със Заповед № 3-0024 от 08.01.2019 г. изпълнителният директор на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда", на основание чл. 6, ал. 2, т. 14 УПИАГИТ (отм.), е определил териториалният обхват на контролната дейност на служителите от Дирекция "Инспекция по труда" - С. и Дирекция "Инспекция по труда Софийска област".

По силата на Заповед № 3 – 0057 от 14.01.2022 г. на Изпълнителния директор на „ГИТ“ е разширена териториалната компетентност на персонално определени инспектори от ДИТ Софийска област, като са им възложени функции да осъществяват контролна дейност, включително да съставят актове за установяване на административно нарушение, на територията на Столична община за периода от 14.01.2022г. до 31.12.2022г., включително и за спазване на ЗЗБУТ. Сред тях под № 16 е и актосъставителката М. М.- В..

Съгласно т. 4 от Заповед 3-0058 от 11.02.2014г. на изп.директор на ИА ГИТ, директорите на дирекции „Инспекции по труда са оправомощени издават и подписват НП по актове за установяване на административни нарушения, издадени от инспектори и от лицата на съответната ДИТ, посочени в чл.21, ал.2 от УП на ИА ГИТ. Валидността на заповед № 3-0024 е обсъдена и отречена в мотивите на Решение № 3624 от 15.04.2022 г. по адм. дело № 11698/2021г. на ВАС, Шесто отделение. В тази връзка настоящият съдебен състав се солидаризира към становището, възприето и в по-новата практика на АССГ, че териториалната компетентност на отделните териториални поделения на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" е императивно определена в чл. 16, ал. 2 от приложимия УПИАГИТ (отм.) и е ограничена в територията на съответната област, като не е налице делегиране на изпълнителния директор на права да определя или изменя тази компетентност. При делегирането се прехвърлят правомощия от един орган на друг, като за да е възможно и правно допустимо това, винаги е необходимо изрично нормативно овластяване. В настоящия случай, такова овластяване липсва. Нито в ЗЗБУТ, нито в УПИАГИТ (отм.) е изрично възложено правомощие на изпълнителния директор да определя и променя териториалната компетентност на инспекторите по труда.

Друго не следва от разпоредбата на чл. 6, ал. 2, т. 14 от УПИАГИТ (отм.), посочена като правно основание на заповеди № 3-0024/11.02.2014г., 3-0025/08.01.2019г. и 3-0057/14.01.2022г. Нормата е израз на признатата от подзаконовия нормативен акт възможност на изпълнителния директор на Агенцията да определя материалната компетентност на инспекторите по труда, но не и да определя нови териториални

граници, в които инспекторите да имат правомощия. Компетентността бива материална, йерархична и териториална. Както бе споменато по-горе териториалната компетентност на отделните териториални подразделения на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" е императивно определена в чл.16, ал.2 от отменения Устройствен правилник. Нито в него, нито в друг нормативен акт, изрично е възложено правомощие на изпълнителния директор да определя и променя териториалната компетентност на инспекторите по труда.

По изложените съображения заповеди № 3-0024/08.01.2019 г. , №3-0025/08.01.2019г. и №0057/14.01.2022г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда", с които се определя териториална компетентност на ДИТ С. – област, различаваща се от определена в чл. 16, ал. 2 от УПИАГИТ (отм.) е незаконосъобразна, доколкото с тези заповеди не може да се променя нормативно определена териториална компетентност. В тази връзка АУАН и НП се явяват издадени от органи, които нямат териториални правомощия по закон или делегация, а като не е съобразил това, решаващият състав на СРС е допуснал нарушение на материалния закон.

При тази законова регламентация АУАН и съответно процесното НП са издадени от териториално некомпетентен орган, действал извън териториалния обхват по чл.16, ал.2 от Устройствения правилник(отм.).

Изложеното дотук налага извода, че касационната жалба е основателна, а обжалваното решение като неправилно следва да бъде отменено, както и обжалваното наказателно постановление.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 3973/22.08.2023г. по НАХД № 10914/2022г., по описа на СРС, НО, 101-ви състав и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 23-2200256/06.07.2022г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област, с което на „Кавелфор“ ООД, на осн. чл.416, ал.5 във вр. с чл. 413, ал.2 от КТ е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв. за нарушение на чл.5, ал.2 от Закона за здравословни и безопасни условия на труд /ЗЗБУТ/ във вр. с чл.6 от Наредба № 2 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи /обн.ДВ бр.37/2004 г./, във вр. с чл.14, ал.2 от Закона за здравословни и безопасни условия на труд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

